

They become *Tohoir* from being *M'tahmey*

טהרו מלטמא –

OVERVIEW

The גמרא cites a משנה which states that if one took¹ שתילי תרומה which became טמא and planted them, they become טהור and cannot be מטמא other foods. תוספות reconciles our גמרא with other seemingly contradictory גמרות.

תוספות asks:

תימה לרבינו יצחק דבפרק קמא דשבת (דף טז, ב) מסקינן -

The ר"י is astounded; for the גמרא concluded in the first פרק of שבת -

דהיינו טעמא דגזרו גידולי תרומה² משום תרומה טמאה ביז כהן -

That this is the reason why the חכמים decreed that the growth of תרומה is also כהן - because of the concern of תרומה טמאה in the possession of the תרומה

פירוש שלא ישהה אותה לזריעה³ -

The explanation of this concern is that we are concerned that the כהן should not keep the תרומה טמאה in order to plant them. The concludes the citation from the גמרא; תוספות concludes his question -

והשתא כיון דטהרו ישהה אותה לזריעה כדי לטהרה⁴ -

But now since the new crop becomes טהור, the כהן will still keep it in order to plant it, so that it will become טהור!

תוספות answers:

ואומר רבינו יצחק דמשום ריוח פורתא לא ישהה אותה -

And the ר"י answers that he will not keep it for the small profit which he may gain; it is only a small profit –

מאחר שעדיין היא תרומה⁵ ולא נעשית חולין -

¹ are certain vegetables where the vegetable itself is inserted in the ground for planting, like cabbage.

² The חכמים made a decree that if one plants תרומה (for instance wheat), anything that grows from this planting is תרומה.

³ If גידולי תרומה would be חולין, a כהן who has תרומה טמאה may decide to plant it so the produce will be permitted to be eaten (since it is not תרומה). There is the concern however that during the time until he plants them he may eat the תרומה (which is forbidden). However now that גדולי תרומה are תרומה, the כהן will not benefit by planting them.

⁴ The כהן still benefits by keeping the תרומה טמאה and planting it, for (even though the new crop will be תרומה [since the חכמים were גזרו that תרומה תרומה nevertheless) the new crop will be טהורה which can be eaten (as opposed to תרומה which needs to be burnt). We have not accomplished much with the גזירה of גידולי תרומה, since the כהן will still keep the תרומה טמאה to plant it and he may come to eat it (before he plants it, which is תרומה since it is טמאה).

⁵ There is a large difference in price between תרומה and חולין (since there is a much larger market for חולין, and there are not many restrictions on חולין as there are on תרומה). Therefore if we would maintain חולין תרומה, the כהנים would certainly be משהה the תרומה to plant them and the crop would be חולין, which would be very profitable.

Since it is still תרומה and it did not become חולין.

asks: תוספות

הקשה רבינו נסים גאון דתניא בתוספתא⁶ גידולי תרומה ומעשר שני הרי הן כחולין -
מעשר שני and תרומה that the growth of תרומה that we learnt in a תוספתא ר"נ גאון
are like חולין; which contradicts the previously cited גמרא that תרומה תרומה?

answers: תוספות

ומצא תירוצ בירושלמי⁷ דמסכת תרומות דהרי הן כחולין -
And found an answers in ירושלמי תלמוד on תרומות, that the meaning
of (גידולי תרומה ומע"ש regarding) הרי הן כחולין -

היינו להתחייב בלקט ושכחה ופאה⁸ -
Is that the crop of תרומה is liable for לקט שכחה ופאה (but not that it may be eaten
by חולין like זרים) -

ועניי ישראל ועניי כהנים מלקטין אותן אלא שאסורין לזרים⁹ -
So that the poor ישראלים and poor כהנים can gather the לשו"פ, however it is
forbidden to be eaten by non-כהנים -

והיינו דתניא¹⁰ עניי ישראל מוכרין את שלהן לכהנים¹¹ בדמי תרומה¹² -
And this is what we learnt; 'the poor ישראלים sell their לשו"פ to the כהנים for
the price of תרומה. תוספות explains why indeed does the גדולי תרומה require לשו"פ -

וטעמא לפי שמדאורייתא אין תרומה ומעשר חייבין¹³ בלקט שכחה ופאה -
And the reason why גידולי תרומה לשו"פ must be given from this תרומה, is because מן
חולין תרומה, and therefore since they are חולין תרומה ומעשר are not really גידולי תרומה התורה
they are obligated in לשו"פ -

ולא אתי גזירה דרבנן ומפקע ליה -
And the גזירה of the רבנן, that תרומה תרומה, cannot come and uproot the תורה

However, once there is the גזירה of תרומה תרומה, the גדולי תרומה will not be משהה in order that it become
תרומה טמאה (which can be used as fuel) and תרומה טהורה (which can only be eaten by כהנים) is small and there is no large profit to be made, so it is not worth the bother to be משהה.

⁶ טהרות פ"א ה"ה.

⁷ (לא, ב, ירושלמי פ"ו ה"א).

⁸ We are not required to give לשו"פ from תרומה ומעשר; however in this case (even though תרומה תרומה, nevertheless we are required to give לשו"פ to the עניים.

⁹ It is תרומה תרומה since אסור לזרים.

¹⁰ This is a משנה in מ"ב מ"ט (perhaps the גירסא should be דתנן).

¹¹ The עניי ישראל cannot eat the לשו"פ (since גידולי תרומה תרומה), however it belongs to them and they can sell it to כהנים.

¹² The price of תרומה is less than the price of חולין. See footnote # 5.

¹³ This is amended in the newer text (see מראה כהן) to read (שמדאורייתא אינם תרומה ומעשר, וחייבין בלקט וכו') (instead of (שמדאורייתא אין תרומה ומעשר חייבין בלקט וכו'). The translation here follows the amended version.

obligation to give לשו"פ from these crops.¹⁴

תוספות asks:

ועוד הקשה הרב רבינו משה נבריי"ש דתנן במסכת בכורים¹⁵ (פרק ב' משנה ב') -

- מסכת בכורים in משנה in asked; we learnt in a משנה in ש נבריי"ש And additionally יש במעשר ובכורים מה שאין כן בתרומה -

- תרומה in בכורים and מעשר in 'There is a stringency in שהמעשר ובכורים¹⁶ גידולן אסורים מלאכול בירושלים¹⁷ אף לזרים ולבהמה¹⁸ -

as ירושלים regarding מעשר ובכורים their growth is forbidden to be eaten in חולין, and it is also forbidden for the זרים and cattle to be eaten even by זרים - מה שאין כן בתרומה משמע דגידולי תרומה שרו לזרים -

Which is not the case by תרומה. This concludes the משנה. This indicates that גידולי תרומה is permitted for זרים; this contradicts what we are saying here that גידולי תרומה - תרומה -

תוספות responds:

מיהו בלאו הכי לא אתי שפיר לישנא אף לזרים דאדרבה אף לכהנים מיבעי ליה למימר¹⁹ -

However, even without this difficulty (that here we say that תרומה תרומה and גדולי תרומה תרומה), in the משנה there, (מותר לזרים is גידולי תרומה), from the משנה in בכורים it seems that (אף לזרים) (that it is forbidden even for זרים) is not proper, for on the contrary it should have said that it is forbidden even for כהנים; therefore we need to clarify that משנה -

ונראה דזרים דהתם היינו נכרים²⁰ וכן משמע בירושלמי:

¹⁴ The רבנן have the power to be stringent (not to allow זרים to eat the תרומה), but they do not have the power to be lenient and remove a תורה obligation, so since these crops are חולין מה"ת, therefore the obligation to give לשו"פ, cannot be cancelled.

¹⁵ The משנה there reads; יש במעשר ובכורים מה שאין כן בתרומה, שהמעשר והביכורים וכו' ואסורין כל שהן מלאכול בירושלים, מה שאין כן בתרומה וגידוליהן אסורים מלאכול בירושלים או לזרים ולבהמה וכו', הרי אלו במעשר ובביכורים, מה שאין כן בתרומה.

¹⁶ and cannot be eaten in ירושלים מעשר וביכורים need to be eaten as מעשר וביכורים, ברוב חולין which became mixed up and מעשר, (ירושלים) outside; even though the רוב is חולין, nevertheless since it is a מתירין לו, for it can be eaten in ירושלים, therefore it is not בטל..

¹⁷ The same law applies if this mixture was planted, the crops that grew from this mixture, also need to be eaten in ירושלים (because just like גידולי תרומה תרומה similarly גידולי מעשר וביכורים are גידולי מעשר וביכורים). See footnote # 16.

¹⁸ This mixture or the גידולים (of מע"ש and ביכורים) cannot be eaten by זרים (if it is ביכורים [for ביכורים may be eaten only by כהנים] or by בהמה (if it is מעשר). Even though one may argue that since the זרות by איסור זרות (and the מעשר is not a מתירין לו, דבר שיש לו מתירין) (מעשר) is not a מתירין לו, nevertheless since the rule of eating it in ירושלים (and is not בטל), this extends to the זרים ובהמה as well.

¹⁹ The משנה should have said that even כהנים (who are the ones that may eat ביכורים), are forbidden to eat this mixture or the גידולים outside חולין. Why say, even זרים; when זרים are (certainly) forbidden to eat ביכורים?!

²⁰ Therefore when it states there בתרומה משא"כ (that it is מותר לזרים) it means that by גידולי תרומה, the נכרים (only) are permitted to eat it, but not ישראל. There is therefore no contradiction from that משנה to our גמרא here. The reason

And it is the view of תוספות that זרים there means נכרים, and so too it seems²¹ in גידולי תרומה that תלמוד ירושלמי here refers to זרים.

SUMMARY

תרומה גידולי are תרומה. It is not worthwhile to plant תרומה in order to have תרומה גידולי. Similarly it is not worth to sell תרומה גידולי to a נכרי. The תרומה גידולי (even though they are תרומה מדרבנן) are (nevertheless) מחוייב in שכחה ופאה לקט.

THINKING IT OVER

Why indeed is it that גידולי ביכורים are (נכרים) אסור לזרים, and גידולי תרומה is מותר לנכרים?²²

why it is מותר to sell it to נכרים is because in essence גידולי תרומה are not תרומה, they are only considered תרומה so the ישראל will not keep them for planting and mistakenly eat them; however there is no such concern that he will keep them to sell it to a נכרי, since there is little profit to be made by selling it to a נכרי. However by מע"ש and ביכורים we are stricter and prohibit it to be given or sold to נכרים. See 'Thinking it over'.

²¹ (Presumably in) מ"ב פ"ב ביכורים (see תוספות הרשב"א). See however מהרש"ל.

²² See (footnote # 18 and) דבר שמואל.